

Udskriftsdato: 3. januar 2026

KEN nr 9025 af 20/01/2010 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0917

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2009-6-0917

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0917

Resumé

Klager – en person – klagede over artiklen ”GODSEJER SNYDER ANSATTE PÅ STRIBE” i Fagbladet 3F.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Det følger af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Efter det oplyste lægges det til grund, at klager – enten direkte eller indirekte via anparts-selskaber – er medejer af Kokkedal Drift ApS, Driftsselskabet Restrup ApS (opløst)/St. Restrup Herregaard, Kokkedal Slot, Hvedholm Slot og Sophiendal Gods.

Twistighedsnævnet og Arbejdsretten har henholdsvis ved ni kendelser og to domme pålagt selskaberne Kokkedal Drift ApS, Driftsselskabet Restrup ApS og Hvedholm Slot betaling til elever. Herudover har Sophiendal Gods ved Twistighedsnævnet indgået to forlig, og St. Restrup Herregaard har indgået et forlig med fagorganisationen RestaurationsBranchensForbund. I de 14 sager skal selskaberne samlet betale 342.313,65 kroner (fejlagtigt anført som 342.562,65 i artiklen). Af dette beløb blev St. Restrup Herregaard og Driftsselskabet Restrup ApS ved Twistighedsnævnets kendelser af 21. januar og 29. juli 2004 pålagt betaling i fire sager. Betalingen i sagerne beløb sig samlet på 168.385,01 kroner.

Pressenævnet finder, at omtalen fejlagtigt kan give indtryk af, at [K] personlig var part i sagerne. Henset til, at klager er medejer og selv været involveret i sagerne, finder nævnet ikke, at oplysningerne er egnede til at påføre klager skade af betydning.

På baggrund af oplysningerne under sagsfremstillingens punkt 1.2 (yderligere oplysninger) finder Pressenævnet, at Fagbladet 3F enten har bragt korrekte oplysninger, eller oplysninger, der ikke er egnede til at påføre klager skade af betydning. Nævnet finder, at udsagnet ”fiflet” er en vurdering og ikke en faktisk oplysning, hvorfor klager alene af denne grund ikke er berettiget til at få bragt et genmæle heroverfor.

[K] er herefter ikke berettiget til at få bragt et genmæle.

Efter klagerens oplysninger er sagen mod den 21-årige kvindelige kokkelev indbragt for domstolene. Uanset forholdet i artiklen er omtalt som en ”modsag”, finder nævnet, at det må være klart for læserne, at sagen er verserende, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af Fagbladet 3F for omtalen.

Pressenævnet finder, at fagbladet heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

[K] har klaget til Pressenævnet over en artikel i Fagbladet 3F nr. 15 af 20. november 2009, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat. Klagen omfatter endvidere afslag på genmæle.

Sagen er behandlet sammen med sag nr. 2009-6-0916, [K] mod Nordjyske Stiftstidende og nordjyske.dk.

1 Sagsfremstilling

1.1 Den påklagede artikel

3F bragte den 20. november 2009 forsideoverskriften ”*GODSEJER SNYDER SINE ANSATTE*” og med mindre typer ”[A] [kokkeelev] blev snydt af storgodsejer, der gik konkurs, efter at regningen skulle betales”, ”*GODSEJER ER STAMGÆST I RETTEN*”, ”*TAGER PERSONALETS DRIKKEPENGE*” og ”*HAR TABT 11 FAGLIGE SAGER*”.

Samme dag bragte 3F inde i bladet en artikel under overskriften ”*GODSEJER SNYDER ANSATTE PÅ STRIBE*” og underoverskriften ”*Femdobbelt godsejer med forbindelse til kongehuset har tabt 11 faglige sager. Flere elever har aldrig fået deres penge, selvom retten har dømt godsejeren til at betale.*” Af artiklen fremgik følgende:

”Kokke- og tjener elever sørger for, at femretter gourmetmad bliver serveret i godsejerens riddersal. Men samtidig er flere af de unge mennesker blevet snydt for tusindvis af kroner af [K], som ejer fem slotshoteller. En 21-årig kvindelig kokkeelev fra Fyn fik i januar slået fast i retten, at [K] skylder hende 43.311 kroner for blandt andet manglende løn og afbrudt uddannelsesforløb. Imidlertid har [K] nægtet at betale, og i oktober rejste han en modsag, som endnu ikke er afgjort.

...

Fagbladet 3F kender til 11 faglige sager, som [K] har tabt. Sagerne løber tilsammen op i 342.562 kroner. Men i flere af sagerne har godsejeren aldrig betalt, hvad han skylder.

Fire unge elever fik i 2004 rettens ord for, at [K] skyldte dem tilsammen godt 168.000 kroner. Pludselig gik et af godsejerens selskaber konkurs. Det skete med et underskud på 6,3 millioner kroner, og langt de fleste af pengene var gæld til et af [K]s andre selskaber.

32-årige [A], der var kokkeelev på godset Sophiendal ved Skanderborg gennem to år, så aldrig sine 12.276 kroner [rettelig: 12.027,60 kroner].

- Det var helt tydeligt, at godsejeren tænkte: Går den, så går den. Han ville spare penge, så han fiflede, hvor der kunne fifles, siger [A].

[K] selv afviser alle anklager:

- Der har ikke været nogen kokkeelever ansat hos mig, som ikke har fået deres penge. Jeg kender ikke til nogen, der skulle have penge til gode.

Om sagen med den unge kokkeelev fra Fyn siger godsejeren:

- Tvistighedsnævnet er ikke et organ man skal lytte ret meget til efter min mening.

Tvistighedsnævnet behandler klager ved uoverensstemmelse mellem elever og deres praktikvirksomheder. Formanden for nævnet er landsdommer.”

Samme dag bragte 3F under overskriften ”*STAMGÆST I RETTEN*” følgende:

”Godsejer [K] samler tilsyneladende ikke kun på slotte. I hvert fald har retssager klæbet til herregårdsejeren som harpiks til hænderne, siden skovrideren skiftede sti og kastede sig over hotelbranchen.

Her er et udpluk af sagerne:

VILLE IKKE BETALE FOR MUSIKKEN

[K] tjener penge på at udleje himmelsenge på sine fem slotte, men vil ikke betale regningen for musik på hotelværelserne.

Organisationen KODA – som forvalter danske musikskaberes ophavsrettigheder – vandt i 2007 en sag mod [K]. Godsejeren havde klaget over, at han i sine øjne skulle betale en urimelig høj pris for at spille musik på hotellernes værelser. Men afgiften på 7,5 kroner om måneden pr. hotelværelse var stort set uændret siden 1960. Og det såkaldte Ophavsretslicensnævn afgjorde, at prisen var beskeden og rimelig.

Ifølge Nordjyske Stiftstidende førte afgørelsen til en regning på cirka 300.000 kroner fra KODA til [K].

HALLØJ I SLOTSPOOLEN

Få år efter [B] i 1990 indviede det nyrenoverede Kokkedal Slot, fik godsejer [K] tilladelse til at opføre et væksthuse på det nordjyske slot. Men myndighederne opdagede, at væksthuset til tomater i virkeligheden viste sig at være en svømmehal til slottets gæster.

Det daværende Nordjyllands Amt krævede, at godsejeren rev den ulovlige svømmehal ned. [K] klagede over afgørelsen til Naturklagenævnet, landsretten og Højesteret – men tabte alle steder. Senere blev loven lavet om, og siden 2005 har godsejerens omstridte bygning været i brug som swimmingpool.

MILLIONREGNING EFTER VIN-EVENTYR

Det blev dyrt for godsejeren at forsøge sig som vinbonde i Rumænien.

[K] har i flere år haft adskillige vingårde i Rumænien, som leverer vin til hans danske hoteller. Pengene til projektet kom fra selskabet Sophiendal ApS, som overførte over 15 millioner kroner til hans selskab i Rumænien. De danske skattemyndigheder mente, at der var tale om et lån, som skulle forrentes. Og her i 2009 har Vestre Landsret dømt [K] til at betale godt to millioner kroner til SKAT i sagen.

MOMSSNYD FOR MILLIONER

Vestre Landsret dømte i 2007 [K] til at betale knap 10 millioner kroner til statskassen. Det skyldtes, at godsejeren havde betalt for lidt i moms i årene 1996-99.

SKAT afgjorde allerede i 2001, at [K] skulle betale millionerne tilbage. Men han indbragte afgørelsen for domstolene.

DØMT TIL AT TILINTETGØRE TO TON KOPIKNIVE

Godsejer [K] blev i 2008 ved Sø- og Handelsretten dømt til at destruere knap 9.000 kopiknive fra Kina. Derudover skulle han betale 200.000 kroner til Rosendahl, fordi han havde købt en knivserie, som var en billig efterligning af designerfirmaets kendte Global-knive.

De hen ved to ton køkkenknive fra Kina blev opdaget under en kontrol på havnen i Århus. Knivene blev senere beslaglagt af politiet, og godsejeren nåede aldrig at sælge dem i Norden, Polen og Rumænien, som det ellers var planlagt.”

[K] anmodede ved e-mail af 22. november 2009 Fagbladet 3F om at bringe følgende genmæle:

”[K] er hverken ejer af hotelvirksomhederne Kokkedal, Store Restrup, Sophiendal, Hvedholm eller Sauntehus.

[K] har ikke tabt 11 faglige sager for 342.562 kr. Ingen ret har dømt [K] til at betale beløb, der ikke er betalt.

[A] har aldrig været ansat af [K]. [A] har været ansat i et driftsselskab og har aldrig herfra fået løn udbetalt senere end ved forfaldsdag.

[K] snyder ikke sine ansatte på stribe.

En 21-årig kvindelig kokkelev har ikke ved retten fået slået fast, at hun har 43.311 kr. til gode ved sin arbejdsgiver. Denne var ikke [K].

Fire elever fik i 2004 ikke rettens ord for, at [K] skylder dem tilsammen 168.000 kr.

[K]s selskab gik ikke konkurs med underskud på 6,3 millioner kr.

[K] har ikke fiflet.

[K] har ikke udtalt som citeret om Tvistighedsnævnet.

KODA vandt ikke en sag mod [K] i 2007. KODA har ikke haft et beløb på 300.000 kr. til gode hos [K]. Ophavsretslicensnævnet har ikke udtalt, at KODAs vederlag for tv-visning er beskedent.

[K] har ikke tabt sagen om et svømmebassin i Kokkedal, men vundet den ved, da Naturklagenævnet godkendte byggeriet med begrundelsen, at det fulgte af planlovstilladelsen fra 1988.

Vestre Landsret har ikke i 2009 dømt [K] til at betale godt to millioner kroner til SKAT.

Vestre Landsret har ikke i 2007 dømt [K] for momssnyd for 10 millioner kr.

I sag om køkkenknive blev politiets beslaglæggelse ophævet af retten. Der verserer en ikke afsluttet sag om ophavsretten til knivene. Knivene er ikke en billig efterligning af Global-knive.”

Avisen afviste klagers anmodning den 26. november 2009.

1.2 Yderligere oplysninger

1.2.1 Ejerforhold

Af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens CVR-register og BiQ Erhvervsinformation (udskrifter af 3. december 2009) fremgår det, at selskabet i 2005 blev omdannet fra et aktieselskab til et anpartsselskab. Sophiendal ApS har blandt andet det 100 % ejede datterselskab Kokkedal Drift ApS. Sophiendal ApS’ årsregnskab for 2007/08 er underskrevet af direktør [K], der indtrådte i Sophiendal ApS’ (binavn Royal Classic ApS)direktion i 1994.

Af DK Hostmasters database DK Whois fremgår det, at attention personen tilknyttet domænenavnet slotshotel.dk er [K].

Af hjemmesiden slotshotel.dk fremgår bl.a. følgende:

”[Kokkedal Slot]

I 1988 købte læge [C] og skovrider [K] slottet og indrettede hotel, restaurant og butik med vinkælder. [B] var protektor for slottets renovering og deltog i indvielsen i 1990.

[Store Restrup Herregård]

I 1990 købte læge [C] og skovrider [K] herregården og indrettede hotel, restaurant og vinkælder med butik.

[Sophiendal Gods]

Sagføreren solgte i 1989 til Sophiendal ApS, der havde [D] som indehaver, og som i 1994 blev overtaget af læge [C] og skovrider [K], søn af [E]. Slottet er indrettet som hotel med restaurant og butik med brugskunst og vin.

[Hvedholm Gods]

Ingen ville købe, og det stod tomt i 2 år, inden læge [C] og skovrider [K] i 1996 overtog og indrettede hotel, restaurant, butik og vinkælder.

[Sauntehus Slotshotel]

I 1999 blev Sauntehus solgt til et af Sophiendal Gods ejet datterselskab Sauntehus ApS. Driften indgår i Danske Slotshoteller sammen med Kokkedal Slot, Store Restrup Herregaard, Hvedholm Slot og Sophiendal Gods. Bag disse står som ejere læge [C] og skovrider [K].”

1.2.2 Tvistighedsnævnet

1.2.2.1 Kendelser

Af Tvistighedsnævnets kendelse af 19. januar 2009 i sagen: En kvindelig kokkeelev mod Kokkedal Drift ApS fremgår det, at selskabet blev pålagt efterbetaling af lønkrav, krav på kostløn og løn for arbejde under skoleophold samt godtgørelse for uberettiget ophævelse af ansættelsesforholdet. Samlet tilkendtes kokkeeleven 43.311,16 kroner. [K] repræsenterede selskabet for nævnet.

Af Tvistighedsnævnets kendelse af 25. august 2006 i sagen: Tjenerelev mod Kokkedal Drift ApS fremgår det, at selskabet blev pålagt efterbetaling af manglende pensionsindbetalinger på 6.285,88 kroner. Direktør [K] repræsenterede selskabet for nævnet.

Af Tvistighedsnævnets kendelse af 29. juli 2004 i sagerne (tre sager slået sammen): To kokkeelever og en tjenerelev mod Driftsselskabet Restrup ApS (tidligere Sophiendal Gods) fremgår det, at selskabet

blev pålagt efterbetaling af navnlig forskudt tidstillæg, friweekends og pension på henholdsvis 49.202,80 kroner, 38.787,21 kroner og 30.395 kroner. Direktør [K] repræsenterede selskabet for nævnet.

Af Tvistighedsnævnets kendelse af 21. januar 2004 i sagen: Kokkelev mod Store Restrup Herregaard fremgår det, at selskabet blev pålagt efterbetaling af løn, tillæg og pension på 50.000 kroner. Direktør [K] repræsenterede selskabet for nævnet.

Af Tvistighedsnævnets kendelse af 1. oktober 2003 i sagen: Kokkelev mod Hvedholm Slot fremgår det, at selskabet blev pålagt efterbetaling af overarbejde, friweekends, forskudt arbejdstid, søgnehelligdagstillæg, kost under skoleophold og arbejdsmarkedspension på 18.000 kroner. [K] repræsenterede selskabet for nævnet.

Af Tvistighedsnævnets kendelse af 23. september 2002 i sagen: Tjenerelev mod Hvedholm Slot v/[K] fremgår det, at selskabet blev pålagt efterbetaling for overtidbetaling, feriepenge og pension skønsmæssigt fastsat til 40.000 kroner.

Af Tvistighedsnævnets kendelse af 23. september 2002 i sagen: Kokkelev mod Hvedholm Slot v/[K] fremgår det, at selskabet blev pålagt efterbetaling af pension på 1.689 kroner.

1.2.2.2 Forlig

Af referat af forligsmøde den 15. januar 2004 mellem kokkelev [A] og Sophiendal Gods fremgår, at parterne indgik delvist forlig om betaling af forskudttidstillæg, feriepenge og pension på 12.027,60 kroner til kokkeleven. [F] repræsenterede Sophiendal Gods.

Af referat af forligsmøde den 4. september 2001 fremgår, at en tjenerlev og Sophiendal Gods repræsenteret ved [K] indgik forlig vedrørende betaling af fratrædelsesgodtgørelse og pensionsbidrag til tjenerleven på i alt 7.315 kroner. [K] repræsenterede Sophiendal Gods.

1.2.3 Arbejdsretten

Af Arbejdsrettens dom af 12. april 2005 i sagen: Specialarbejderforbundet i Danmark mod [K] fremgår det, at retten bestemte, at [K] skulle efterbetale en løn på 5.300 kroner til en tidligere elev.

Af Arbejdsrettens dom af 23. juni 1994 i sagen: Restaurations- og Bryggeriarbejder Forbundet mod St. Restrup Herregaard v/[C] og [K] fremgår det, at indklagede blev pålagt en bod på 25.000 kroner for ikke at have overholdt overenskomsten på området.

1.2.4 Forlig mellem de faglige organisationer

Af referat af organisationsmøde den 21. marts 2000 mellem RestaurationsBranchensForbund og St. Restrup Herregaard fremgår, at parterne enedes om efterbetaling til en opvasker for fejlagtig løn, mangelfuldt ansættelsesbevis og brud på hviletidsbestemmelserne på 15.000 kroner. [K] repræsenterede St. Restrup Herregaard.

1.2.5 Skifteretten – konkurs

Skifteretten i Skanderborg afsagde den 23. juni 2004 konkursdekret over Driftsselskabet Restrup ApS (på begæring fra [A]). Selskabet var insolvent og skyldte blandt andet direktør [K] personligt et beløb på 7,3 millioner kroner. Selskabets aktiviteter var stoppet pr. 31. december 2003, og aktiver og passiver var blevet afviklet på dette tidspunkt.

Af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens CVR-register fremgår det, at konkursbehandlingen blev afsluttet den 19. januar 2005, og selskabet opløst.

1.2.6 Ophavsrets-nævnet – KODA

Af Ophavsretslicensnævnets kendelse af 10. juli 2007 i sag nr. 105, Kokkedal Drift ApS (under ledelse af [K]) mod KODA og Gramex fremgår det, at Kokkedal Drift ApS havde nedlagt påstand om, at vederlag for musikanvendelse på hotelværelserne skulle nedsættes. Af nævnets bemærkninger fremgår følgende:

”...

De aktuelle tariffer er en videreførelse af tariffer, som har været gældende siden 1960, og som løbende har været godkendt af Kulturministeriet indtil 2001, indtil godkendelsessystemet ophørte. De krævede vederlag pr. hotelværelse er relativt beskedent, og det kan på denne baggrund og under hensyn til den administrative byrde, som en modsat ordning ville indebære, ikke kritiseres, at der hverken tages hensyn til det enkelte hotels belægningsprocent eller til antallet af radio- og tv-programmet, som stilles til rådighed for hotelgæsterne.

Herefter, og da det, som klageren i øvrigt har anført ikke kan føre til et andet resultat, tager nævnet de indklagedes påstand om frifindelse til følge.”

1.2.7 Højesteret – swimmingpoolen

Af Højesterets dom af 2. maj 2001 i sag 1188/1999 (U.2001.1677H): [C] og [K] mod Naturklagenævnet fremgår det, at parret i 1988 fik tilladelse til at anvende Kokkedal Slot til hotel mv., men ejendommen var fortsat en landbrugsejendom. I 1992 anmeldte parret opførelse af et væksthuse til Brovst Kommune. I 1994 tilkendegav kommunen, at grundlaget for igangsættelsen var bortfaldet, idet man havde konstateret, at tilbygningen var en swimmingpool. I 1995 traf amtet afgørelse om, at tilbygningen skulle fjernes, da der ikke kunne gives tilladelse hertil, jf. planlovens § 35. Denne afgørelse blev stadfæstet af Naturklagenævnet i 1996. Landsretten og Højesteret stadfæstede Naturklagenævnets afgørelse, hvorefter Naturklagenævnet med rette havde pålagt fjernelse (nedrivning).

Naturklagenævnet meddelte ved afgørelse af 24. juni 2005 lovliggørende landzonetilladelse til at bevare tilbygningen som svømmehal til brug for hotelvirksomheden på ejendommen, jf. planlovens § 35. Ved afgørelsen var der ikke meddelt dispensation fra naturbeskyttelsesloven, og en opretholdelse af bygningen forudsatte derfor en dispensation fra Nordjyllands Amt.

Nordjyske.dk beskrev i artiklen ”[K] vandt over amtet” af 3. august 2005, at svømmehallen aldrig var blevet revet ned, og at amtet dagen (den 2. august 2005) forinden havde givet en dispensation, der medførte, at opførelsen af svømmehallen blev lovliggjort.

1.2.8 Vestre Landsret – lån

Af Vestre Landsrets dom af 9. september 2009 i sagen: Sophiendal ApS mod Skatteministeriet fremgår det, at pengeoverførsler fra selskabet til blandt andet det rumænske datterselskab Royal Classic S.R.L. ikke var forrentet. Da rentefriheden ikke havde været forretningsmæssigt begrundet, blev der foretaget en rentekorrektion, og de skattepligtige indkomster for årene 2000-2002 blev forhøjet med ca. 2,3 millioner kroner. [K] afgav forklaring for retten.

1.2.9 Vestre Landsret – moms

Af Vestre Landsrets dom af 19. marts 2007 (SKM 2007.263VLR) i sagen: Royal Classic v/[K] mod Skatteministeriet fremgår det, at ToldSkat havde rejst et momskrav på 9,8 millioner kroner vedrørende ikke-afregnet, men opkrævet salgsmoms i perioden 1996-1999. Landsretten fandt skattemyndighedens afgørelse fra 2001 gyldig, og at kravet var ikke forældet.

1.2.10 Sø- og Handelsretten – knivserie

Af Sø- og Handelsrettens dom af 17. april 2008 i sagen: Rosendahl A/S mod Royal Classic v/[K] fremgår det bl.a., at Ålborg Politi i august 2005 beslaglagde en container med 2,7 tons knive hos Royal Classic v/[K]. Retten i Ålborg opretholdt ved kendelse i september 2005 politiets beslaglæggelse. Herudover nedlagde Fogedretten i Ålborg forbud mod at sælge og markedsføre knivserien Royal Classic. Sø- og Handelsretten stadfæstede det nedlagte forbud og beslaglæggelsen. Royal Classic v/[K] blev også tilpligtet at destruere samtlige knive, i alt 8.796 styk, samt at betale vederlag på 200.000 kroner til Rosendahl A/S. Af dommen fremgår bl.a. følgende:

”[Uddrag af syn- og skønserklæringen]

Spørgsmål 3.

”Fremtræder ”Royal Classic kniven ud fra en helhedsvurdering som en efterligning af [designer] [G] ”Global” knivserie?”

Ja.

...

Spørgsmål 6.

”Er de i sagen omhandlede knive udført i forskelligt materiale og er der forskelle i dimensioner og udsmykning? Skønsmanden anmodes i bekræftende fald om at oplyse på hvilke punkter og hvorledes forskellene fremtræder.”

(jeg [skønsmanden] har fået udleveret knivsæt fra hhv. ”Global” og ”Royal Classic” som jeg tager udgangspunkt i)

Begge knivserier er udført i rustfrit stål. På begge knivserier er blad og skæfte smedet sammen så knivene fremstår i samme materiale på skæfte og blad. ”Global” seriens stål virker som en bedre kvalitet og efterbearbejdningen er meget lækkert udført.”

[Uddrag af rettens begrundelse og resultat]

De mindre forskelle i dimensioner, afslutning af skaftet samt knivenes farve, der er mellem GLOBALserien og ROYAL CLASSICserien, ændrer ikke ved helhedsindtrykket, hvorefter der er en sådan lighed mellem produkterne, at der er risiko for forveksling, og at ROYAL CLASSICserien er en tilstræbt efterligning af GLOBALserien.”

1.2.11 [K]s udtalelser

Af en udateret telefonsamtale mellem [H], Fagbladet 3F, og [K] fremgår bl.a. følgende:

”[K]: [K].

[H]: Hej, det er [H] fra Fagbladet 3F.

[K]: Ja, dav.

...

[H]: Ja, præcis. Det var nogle kokkeelever og tjenerelever. Det er mest, fordi du har haft en del af de her faglige sager igennem årene. Og så var det bare, vi ville høre, hvordan det kan være, at der kommer alle de her sager.

[K]: Jeg ved ikke, om man kan sige masse sager. Vi har en sag kørende ved retten om en elev, der er fratrådt på grund af sygdom.

...

[H]: Men nu er det jo sådan, at retten har bestemt, at du skal betale de her penge til hende.

[K]: Nej, det er ikke rigtigt.

[H]: Jo, altså hun har jo vundet sagen.

[K]: Nej, sådan kan man ikke sige. Altså, man klager til et klageorgan, og den klageafgørelse er så indbragt for retten. Så når du siger retten har bestemt noget som helst, så har retten ikke bestemt noget som helst. Der er en sag, der skal føres for en ret på Fyn mod én, der hedder Natasja et-eller-andet. Den er imod et selskab, hvor jeg er direktør for det her selskab, og den vedrører sygdom. Om den sygdom er berettiget til at ophæve en elevkontrakt. Der er der ikke noget med, at retten har bestemt noget som helst.

[H]: Er det ikke korrekt, at hun har vundet sagen i første omgang.

[K]: Nej, altså man klager til et tvistighedsnævn, som du måske er inde på, men det er jo ikke en ret. Det er jo bare et klageorgan. Hvis man ikke er enig, det er jo en forligsinstitution, og hvis man ikke er enig om den afgørelse, så indbringer man den for retten. Det er så det, det drejer sig om.

[H]: Så den kører stadigvæk, vil du mene, eller sådan?

[K]: Den er ikke begyndt endnu.

[H]: Nå, ok.

[K]: Den er indbragt for retten. Retten har jo ikke behandlet den.

[H]: Så du har ikke tænkt dig at betale de penge til hende, som Tvistighedsnævnet har sagt?

[K]: Jamen, Tvistighedsnævnet er ikke et organ, man skal lytte ret meget til efter min mening. Det er Danmarks domstole, der afgør, hvad jeg skal betale.

[H]: Ok, hvis retten så på et tidspunkt siger, at du skal betale pengene, så vil du betale dem?

[K]: Det er klart.”

2 Parternes synspunkter

2.1 [K]s synspunkter

[K] har anført, at han er berettiget til at få bragt et genmæle over for Fagbladet 3Fs anklager. Klager er ikke identisk med restauratører eller virksomheder bag de opremsede fem hoteller, hvorfor det er uberettiget bl.a. at skrive, at klager har sager. Et forlig kan desuden ikke kaldes en sag. Der er tale om tvister mellem ansatte og et hotel/selskab. [K] er ikke part. Det er endvidere ukorrekt at skrive, at klagers selskab gik konkurs. [K] fratrådte sin stilling i Driftsselskabet Restrup ApS i 2003.

[K] har herudover anført, at de omtalte knive blev beslaglagt af politiet, men Retten i Ålborg ophævede beslaglæggelsen. Det er i strid med god presseskik at fortie oplysninger om, at en civil 1. instanssag er anket og derved forlede læserne til at tro, at der foreligger en endelig dom. Vedrørende den 21-årige kvindelige kokkelev er sagen indbragt for domstolene, og der findes derfor ingen afgørelse.

2.2 Fagbladet 3Fs synspunkter

Advokat Ole Liedke har på vegne af 3F anført, at der ikke er grundlag for at berigtige oplysninger eller bringe et genmæle. [K] har repræsenteret de sagsøgte selskaber i alle sager med undtagelse af én enkelt. Klager profilerer sig selv som godsejer og indehaver af de fem slotte, ligesom klagers firmaadresse er identisk med hjemmesiden slotshotel.dk's fysiske kontaktadresse. Advokaten har henvist til ejeroplysningerne på slotshotel.dk, hvoraf det fremgår, at [C] og [K] er ejere af Sauntehus, Kokkedal Slot, St. Restrup Herregaard, Hvedholm Slot og Sophiendal Gods.

Det forhold, at Tvistighedsnævnets afgørelse af 19. januar 2009 muligvis er anket til domstolene af [K], ændrer ikke på, at der er afsagt en kendelse. En anke i én af de talrige sager, som er omtalt er desuden irrelevant for artiklens tema og pointe som er, at klager har været involveret i en række sager.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Thomas Rørdam, Hans Peter Blicher, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Det følger af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Efter det oplyste lægges det til grund, at klager – enten direkte eller indirekte via anpartsselskaber – er medejer af Kokkedal Drift ApS, Driftsselskabet Restrup ApS (opløst)/St. Restrup Herregaard, Kokkedal Slot, Hvedholm Slot og Sophiendal Gods.

Tvistighedsnævnet og Arbejdsretten har henholdsvis ved ni kendelser og to domme pålagt selskaberne Kokkedal Drift ApS, Driftsselskabet Restrup ApS og Hvedholm Slot betaling til elever. Herudover har Sophiendal Gods ved Tvistighedsnævnet indgået to forlig, og St. Restrup Herregaard har indgået et forlig med fagorganisationen RestaurationsBranchensForbund. I de 14 sager skal selskaberne samlet

betale 342.313,65 kroner (fejlagtigt anført som 342.562,65 i artiklen). Af dette beløb blev St. Restrup Herregaard og Driftsselskabet Restrup ApS ved Tvistighedsnævnets kendelser af 21. januar og 29. juli 2004 pålagt betaling i fire sager. Betalingen i sagerne beløb sig samlet på 168.385,01 kroner.

Pressenævnet finder, at omtalen fejlagtigt kan give indtryk af, at [K] personlig var part i sagerne. Henset til, at klager er medejer og selv været involveret i sagerne, finder nævnet ikke, at oplysningerne er egnede til at påføre klager skade af betydning.

På baggrund af oplysningerne under sagsfremstillingens punkt 1.2 (yderligere oplysninger) finder Pressenævnet, at Fagbladet 3F enten har bragt korrekte oplysninger, eller oplysninger, der ikke er egnede til at påføre klager skade af betydning. Nævnet finder, at udsagnet ”fiflet” er en vurdering og ikke en faktisk oplysning, hvorfor klager alene af denne grund ikke er berettiget til at få bragt et genmæle heroverfor.

[K] er herefter ikke berettiget til at få bragt et genmæle.

Efter klagerens oplysninger er sagen mod den 21-årige kvindelige kokkelev indbragt for domstolene. Uanset forholdet i artiklen er omtalt som en ”modsag”, finder nævnet, at det må være klart for læserne, at sagen er verserende, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af Fagbladet 3F for omtalen.

Pressenævnet finder, at fagbladet heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

Afgjort den 20. januar 2010